

Lägner om trollen i Vedema hall.
I Kläija socken skjuter Lydsvenska
högländet in en hög å, som mellan tre-
ne dalgångar reser sig till en stor höjd,
vilken slutar nästan tvärbant nära in-
till byn Vedema. Där går berget fram i
dagen och bildas de stora formationer,
som kallas Vedema hall. Tvärbanta sten-
massiv ha höjder på tiotals meter och från
botten i västra dalgången uppr till toppen
uppskattas höjden till trellio meter. Land-
skapet har nästan nurländsk beskaffenhet.
Flera gamla sägner finnas i bygden om
troll, som i forna tider haft sin bostad
i en grotta inne i stenmassivet.

Enligt den version, som Gottfrid Boertson
i Vedema framlade, skulle i forna dagar
om stenpart ha funnits å bergväggen.

Innanför denna ledde en gång in i berget och slutade vid en jäändärr. En gång för länge sedan hade en person funnit stenporten öppen och gått in i gängen. Han kom dock inte längre än till jäändärren. I senare tid ha stora isar blockerat området vid stenporten så att endast ett runt hål är synligt. Innanför detta skulle trollens bering varit. I den gård Svensson brukar skulle trollen ha tvättat sina kläder. En ung flicka från Vedema hade en gång i förra dagar blivit bergtagen av trollen. Nedanför slutningen ligger en sjö, Bersjön, i den forna ferdom en jättegädda med en silverskloka bunden under huvudet. Ingen kunde fånga den gäddan. Vid en bro över Almaån i närheten av Vedema skulle en skaff ha blivit nedgrävd.

Ingen hade dock kunnat finna dem, trots
i många efterforskningar. Om det var trollen
som gräot ner den, eller omänniskan gjört det
visste man intet. I edema by brände ner
helt, en gång under förra århundradet. På
den plats där alla byns byggnader lågo, synes
ännu resten av husgrunder.

Enligt en annan version av säggen
om trollen i I edema, skulle den bergtagna
flikan ha varit från Hågnarps by. En
vaggaste skulle försöket ha försökt rädda
henne från trollen, vilka lovat släppa
henne om en stor kyrkklocka hängdes i
sarnet i Slöja. Detta var en omöjlighet
eftersom Slöja kyrka saknade lam. Gassen
som hela sitt liv sparade och flera gånger
var förmögen, men skänkte bort pengarna
i nödlidande, kunde inte fullgöra trollens
fodringar.

Trollen i Vedema hall.

Johan Andreasson vars fader var från Vedema berättade att han i sin barn-
dom jämte en annan gosse varit vid
trollhälet i Vedema hall. De hade inte
vägat sig in i gängen i berget av fruktan
för ormar. Enligt den sägen han hade
hört av sin far, skulle trollen i samma
dagar ha bergetagit en flicka från en
bondgård i Präfnakalla. Hon kom aldrig
tillbaka, men personerna skulle ha sett
henne sitta på en talippa, krammande
sitt hår. Trollen hade en gång tagit ett
nyfött barn från en bondhustru. Hon
lyckades beveka dem att låta lämna bar-
net tillbaka. Då hon skulle hämta det
å en angiven plats i skogen, låg där två
barn som voro alldeles lika. Hon visste

knappast vilket av dem hon skulle
taga. Hon tog emellertid det ena och
gick hem. Efter herne kommo trollen
skrattande. Hon ansade då att hon tagit
fel. Hon gjorde då upp eld i bakugnen
och slog barnet och låtsades kasta det i
elden. Trollen kommo då och både henne
låta bli, enär det var deras barn och läm-
nade henne det andra, som var hennes.
Andreasson sade att man i former dagar
trott att trollen tvättade i Vedemaån,
man kunde em näbbens höra ljudet av
klappträsk vid ett tvättställe i ån.
För brukade man i Vedema by sätta
en korg full med brännvin i sädes-
åker när säden var mogen. Trollen,
som tyckte mycket om brännvin,
kommo om natten och korga av sä-

den och satte upp den i trävar. Man kunde under natten höra skärens klirrande i sädesfältet, men man kunde inte se någon, som arbetade.

Vid ett hål, en s.k. byxel i Almån fanns en stor fisk i forna dagar. Den kallades "slänga" och var på något sätt av övernaturligt slag. Andreassons farfar hade en gång sett den ligga uppe vid stranden. Han tänkte döda den med en yxa, men varnades för att göra det av en person, som han hade i sällskap. Det kunde vara farligt att döda den fisken. Han lät den därför vara. Sedan dess har ingen sett den.